

gelse i fredsbevarende og fredsskabende aktioner, minerydning, opbygning af fredsbevarende kapacitet i andre lande, hvor det danske militær jo også medvirker.

Det er altså en ny strategi, et nyt instrument i forhold til 1992-93. Vi har set det anvendt langt mere, end vi havde forestillet os i 1992 og i 1993, og det er blevet anvendt godt, med succes og med held, og der er gjort en fremragende indsats af alle dem, der har været ude.

Derfor er det jo også rimeligt, når vi ser på den beløbsstigning, der vil ske i fremtiden, at militæret modtager økonomisk kompensation for sin indsats i denne nye strategi inden for freds- og stabilitetsrammen, hvis formål det jo helt oplagt opfylder og inddrages i på side 12.

Så vil jeg vende mig til miljøstrategien. Miljøstrategien både i forhold til Østeuropa og ulandene kan vi tilslutte os, idet vi altså vil fremhæve ordene om, at fattigdomsbekæmpelse og miljøhensyn bør ses som indbyrdes forstærkende målsætninger, for det er rigtigt, at fattigdom forurener. Det er i kraft af en økonomisk udvikling, der bliver råd til kloakering og alle disse ting, som er nødvendige for at forbedre helbredet via en forbedring af miljøet.

Der er god mening i at opprioritere bæredygtig energi i ulandene. Det hænger sammen med vores arbejde i forbindelse med CO₂ og i forbindelse med ozon, så det er der god mening i.

Men jeg vil godt understrege, at den konkrete, nære indsats må vi ikke glemme for den store. Vi må ikke nu forbigå indsatsen mod vandforureningen og vandmangelen, som i vidt omfang er ulandenes værste svøbe og kan udløse konflikter i fremtiden. Her har Danmark særlig gode muligheder for at sætte ind og hjælpe.

Til gengæld er jeg ikke glad ved, at man i forbindelse med de fornemme ord om katastrofehjælp bruger det meste af beløbet til at finansiere udgifter afholdt i Danmark på en mængde konti, end ikke Rigsrevisionen kan finde rundt i, og som vel i realiteten fritager de forskellige ministerier for at spare hos sig selv, ikke mindst Indenrigsministeriet. Dermed får vi for få midler til egentlig katastrofehjælp. Når vi ser de små tal, der ender uden for Danmarks grænser, er det jo flot at kalde det katastrofehjælp. Det må holde op.

I Østersølandene drejer det sig om at fremme den bæredygtige vækst, men det er vigtigt ikke at droppe miljøindsatsen mod den grænseoverskridende forurening, som kommer fra dem i form af luft- og vandforurening. EU's miljøkrav

gør det meget svært og dyrt for disse lande at leve op til optagelseskravene, det har jo ikke mindst miljøkommissæren foreholdt dem, og derfor er det vigtigt, at vi netop hjælper dem med ny miljøteknologi, sådan som det også foreslås i forbindelse med miljøkreditordningen, hvor hovedvægten fremover vil ligge på leverancer af udstyr inden for miljøområdet. Her går jeg ud fra, at miljøministeren og jeg er enige om, at her ser vi værdien af, at vi hele tiden har ønsket at ligge miljømæssigt i front, og at både Østlandene og vi skal i fremtiden høste fordelene deraf.

Med disse bemærkninger ønsker vi altså at bidrage til nogle korrektioner, der som nævnt går på at skærpe indsatsen, anvende midlerne bedre og både være mere præcis og gå mere efter hensigten i den strategi, som vi i øvrigt hilser velkommen.

Steen Gade (SF):

Jeg føler lidt trang til at sige her fra starten, at når man nu både hører hr. Per Stig Møller og også den tidligere borgerlige ordførers tale om, at der var for få penge her, så er jeg da nogenlunde vidende om, at der har været et massivt pres fra V og K for, at den samlede bevilling, når vi lægger ulandsbistanden og den her sammen, skulle skæres ned. Jeg ved ikke, hvad man må kalde mig, men jeg har en eller anden idé om, at det politiske pres har været med til, at man nok også i den eksisterende regering indimellem har været lidt kreativ med f.eks. at flytte nogle af de udgifter, der rettelig burde ligge i Indenrigsministeriet, og bruge nogle af midlerne her. Så man kan ikke bare helt vaske hænderne her. Så man hr. Per Stig Møller gør, og sige, at behovet er kæmpestort. Ja, det er det, men så skulle vi jo i hvert fald stå sammen om, at Indenrigsministeriet også i fremtiden skulle betale de udgifter, der rettelig hører under Indenrigsministeriet.

Men ellers vil jeg lægge vægt på, at når vi diskuterer miljø- og katastroferammen, er der jo et forløb, der indeholder flere elementer, som også udenrigsministeren har været inde på i dag, og de elementer er både Øststøtten, miljø, og det er Rio-opfølgningen. Da vi var et af de partier, der tog initiativ til en Rio-opfølgning af miljø- og katastroferammen, så er vi selvfølgelig ekstra opmærksom på, om vi fastholder de overordnede perspektiver.

Det er vigtigt, at vi fastholder rammen og målet, at vi skal nå op på 0,5 pct. af bruttona-